

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117223651
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117223651.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát, Na vřšku 12, Bratislava proti žalovanej: I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X, C., o zaplatenie 495,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 21Csp/251/2017-20 zo dňa 18.09.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovanej o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie o nároku žalobcu rozhodol nasledovne :

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 495 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 495 eur od 28.12.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. „

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 497 Obchodného zákonníka, § 121 ods. 3, § 420 ods.1, § 442 ods.1, ods.3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že žalobou doručenou súdu dňa 27.12.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 495 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 495 eur odo dňa nasledujúce po doručení žaloby a na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.07.2011 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 220111704, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500 eur. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom zmluvy. Žalovaná do dňa vyhotovenia žaloby celkovo uhradila sumu 5 eur. Okresný súd Piešťany trestným rozkazom sp. zn. 1T/89/2012 zo dňa 25.06.2012 uznal žalovanú za vinnú zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pričom žalobca ako poškodený bol s náhradou škody odkázaný na občianske súdne konanie. Žalobca navrhuje ako dôkaz v tomto konaní pripojiť trestný spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/89/2012. Žalobca si nárokuje na náhradu škody spôsobenej úmyselným konaním žalovanej, ktorá spáchala trestný čin úverového podvodu a to v rámci plynutia 10 ročnej premlčacej doby. Žalobca požaduje priznať náhradu škody vo výške 495 eur, ktorá pozostáva z rozdielu medzi poskytnutou sumou 500 eur a sumou 5 eur, ktorú žalovaná uhradila (500 eur - 5 eur = 495 eur). Žalobca ako dôkazy označil a pripojil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/89/2012 zo dňa 25.06.2012, amortizačnú tabuľku a ako dôkaz označil spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/89/2012.

3. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 22.05.2018, žalovaná sa k nej nevyjadrila.

4. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku.

5. Zo spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/89/2012 vyplýva, že trestným rozkazom č.k. 1T/89/2012-88 zo dňa 25.06.2012 bola žalovaná uznaná vinnou, že dňa 19.07.2011 v Hlohovci vylákala od spoločnosti TELERVIS PLUS a.s. úver vo výške 500 eur a to tak, že s touto uzatvorila zmluvu o úvere č. 220111704, v ktorej sa zaviazala úver splatiť aj s príslušnými poplatkami v 13-tich mesačných splátkach s výškou mesačnej splátky v prvých troch mesiacoch 2,50 eur a v nasledujúcich desiatich mesiacoch po 68,25 eur, pričom uviedla nepravdivé údaje o výške svojich mesačných nákladov, nakoľko už v čase uzatvárania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli jej mesačné náklady vo výške jej mesačného príjmu a teda nemala žiadne ďalšie finančné prostriedky na splácanie tohto úveru, pričom uhradila jednu splátku a viac úver nesplácala, čím spôsobila spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v ul. Staré Grunty č. 7, Bratislava, škodu vo výške 690 eur, čím spáchala prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Za to sa odsudzuje podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona s príhľadnutím na § 353 ods. 2 Trestného poriadku k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona jej súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená strana TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v ul. Staré Grunty č. 7, Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.09.2012.

6. Z amortizačnej tabuľky vyplýva, že žalovaná uhradila dňa 19.07.2011 sumu 2,50 eur a dňa 24.08.2011 sumu 2,50 eur.

7. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd dospel k záveru že žaloba je dôvodná. Vzhľadom na žalobcom uvedený opis rozhodujúcich skutočností, právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou je náhrada škody vo výške 495 eur, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila trestným činom, za spáchanie ktorého bola právoplatne odsúdená. Táto pozostáva zo skutočnej škody v sume 495 zodpovedajúcej istine poskytnutého úveru, teda peňažných prostriedkov vyplatených žalovanej v hotovosti na základe úverovej zmluvy pri jej podpise. Zároveň sa domáha aj príslušenstva tvoreného úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 495 eur odo dňa nasledujúce po doručení žaloby.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná uzavrela so žalobcom ako veriteľom úverovú zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 500 eur, ktorý bol žalovanej vyplatený v hotovosti pri podpise zmluvy dňa 19.07.2011. Nakoľko žalovaná uzavretím úverovej zmluvy uviedla žalobcu do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru, svojím konaním súčasne naplnila pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za ktorú trestnú činnosť bola trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 1T/89/2012-88 zo dňa 25.06.2012 právoplatne odsúdená. V zmysle ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku je súd viazaný citovaným rozhodnutím Okresného súdu Piešťany v otázke, že sa žalovaná dopustila trestného činu podvodu a že ním spôsobila škodu, k náhrade ktorej však nebola v adhéznom konaní zaviazaná, ale žalobca, ako poškodený, bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na samostatné občianske súdne konanie.

9. Pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje kumulatívne splnenie základných zákonných predpokladov, a to porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil. Obsahom zodpovednostného vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Žalobca preukázal splnenie podmienok zodpovednosti za škodu, preukázal i vznik škody, ktorá bola v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovanej. Škoda je pritom chápaná ako ujma, ktorá sa prejavuje v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Z hľadiska rozsahu náhrady škody z ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk.

10. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v zmenšení majetku poškodeného. Skutočná škoda tak predstavuje rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobi

škody na majetku. Nejde pritom iba o škodu spôsobenú na veciach, ide tiež o škodu, ktorú poškodený utrpel na iných majetkových právach. Skutočnú škodu v konkrétnom prípade predstavuje istina úveru vo výške 500 eur, ktorú ako bolo v trestnom konaní preukázané, čerpala žalovaná jednorázovo v hotovosti dňa 19.07.2011. Ide teda o peňažné prostriedky, ktoré boli žalovanej reálne poskytnuté, a o ktoré bol zmenšený majetok žalobcu ako poškodeného. Žalovaná do dňa vyhotovenia žaloby celkovo uhradila sumu 5 eur.

11. Režim pohľadávky sa vzťahuje aj na jej príslušenstvo, preto aj právna povaha úrokov z omeškania, ako príslušenstva pohľadávky sa v konkrétnom prípade spravuje ustanoveniami o náhrade škody. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je páchatel' trestného činu v omeškani najneskôr deň po tom, ako sa dozvedel o tom, že má dlh zaplatiť a v akej výške. Z vykonaného dokazovania z pripojeného spisu súd dospel k záveru, že žalovaná sa prvýkrát dozvedela, že má zaplatiť škodu a aj jej výšku až dňa 03.09.2012, teda v deň, kedy jej bol doručený trestný rozkaz. Prvýkrát mohla plniť dňa 04.09.2012 a nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania, t.j. od 05.09.2012. Žalobca v žalobe žiadal priznať úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby. Žaloba bola súdu doručená dňa 27.12.2017.

12. Súd v zmysle vyššie uvedeného zaviazal žalovanú na zapltenie skutočnej škody vo výške 495 eur a úroku z omeškania v uplatnenej výške 5 % z priznanej istiny od 28.12.2017 do zapltenia.

13. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Proti tomuto rozsudku prvej inštancie podala žalovaná dňa 24.1.2019 ťažko čitateľné rukou písané odvolanie, v ktorom uviedla, že podvodníčka O. a Z. M., bytom A. XX, C. majú minimálne 13 hypoték, úverov a týmto spôsobom okrádajú slušných ľudí o peniaze. Cíti sa byť oklamaná a podvedená zo strany M.. Žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov. Odvolanie nedoplnila ani na výzvu súdu obsiahnutú v uznesení č.k. 21 Csp/251/2017-32 zo dňa 13.02.2019.

15. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016.

16. Podľa § 386 písm. a) Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

17. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že napádané uznesenie bolo žalovanej doručené 07. decembra 2018 (por. doručenkou na č. I. 23). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania tak tejto strane sporu, t. j. neskoršiemu odvolateľovi, začala plynúť nasledujúcim dňom (08. decembra 2018) a posledný deň takejto lehoty pripadol na 22. decembra 2018. Pretože tento deň bol sobota a nasledujúce dni 23., 24., 25., 26. decembra 2018 boli sviatky, až 27. december 2018 (štvrtok) bol nielen posledným faktickým, ale zároveň i posledným právnym dňom, kedy žalovaný mohol podať včasné odvolanie. Nebolo pritom rozhodné, či sa žalovaná rozhodne využiť možnosť podania odvolania osobne priamo na súde, alebo odvolanie zašle poštou, keďže z hľadiska zachovania lehoty na odvolanie sú totiž obe takéto možnosti zásadne rovnocenné, ale len to, aby najneskôr v posledný deň určenej lehoty príslušné podanie bolo podané priamo na súde alebo na poštovú prepravu. Práve táto podmienka však v prejednávanej veci nebola splnená, pretože žalovaná odvolanie podala na poštovú prepravu až 24. januára 2019 (por. č. I. 31 spisu). Takéto odvolanie preto bolo oneskoreným.

18. Vzhľadom k tomu, že odvolanie podala žalovaná oneskorene, odvolací súd musel oneskorene podané odvolanie odmietnuť a nemohol podrobiť napádané uznesenie odvolaciemu prieskumu, t. j. nemohol skúmať vec v merite.

19. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať dovolanie (§ 421 ods. 2 CSP).